

pensas in nihilum recidisse viderent; qui etiam invicem conquerebantur se à publicis Reipublicæ munis tanquam peregrinos jam pridem exclusos. Comes autem alacer ubique se & Religionis & patriæ libertatem asserturum perstrepit, tumultuantes ubique in fidem recepit, auxilia subministrat, diffidentes confirmat, & ad Anglorum in Hibernia imperium labefactandum strenue incumbit, spe laetatus quam Hispanus apparatu bellico cum nonnulla pecunia subinde submissio ostentabat, & Pontifex Romanus promissis & indulgentiis alebat, Phœnicis pluma præmissa, forsitan quia PP. Vrbanus Tertius Ioanni Regis Henrici Secundi filio Hiberniæ Domino designato Coronulam ex pavonis plumis contextam olim miserat.

Iam victoriis exultans ut magnitudinem ubique ostentaret suam, & incendium quod absens in Momonia conflaverat, præsens magis excitaret, sub specioso religiosoque obtentu invisendi fructulum ligni Crucis Dominicæ quod asservari in Tipperariensi S. Crucis monasterio creditur, media hyeme eo profectus est, prædonesque in fidelium subditorum agros immisit duce Mac-Guilo, qui forte fortuna incidit in Warhamum de S. Leodegario sive Sent-leger Equitem auratum, qui illum adacta hasta transfixit, ab illo simul transfixus. Cui cum Comes justa fecisset, domum omnium opinione citius accelerat, auditio Ormondiæ Comitem Generalem exercitus designatum copias undique contrahere, & Carolum Blunt Baronem Mont-joy Proregem adventare. Huic antea Regina hanc provinciam animo decreverat, sed Robertus Essexiæ Comes (qui ut de militaribus viris, quibus sollicite se insinuavit, melius mereretur, eandem licet minus aperte ambivit) omnino obstitit, quasi nullisfuisset ille castrorum experimentis, nisi in Belgio, nullis clientelis, non ita à re instructus, & libris plus nimio immersus.

In Hibernia appulit ille mense Februario sine strepitu, paucis comitatus, imperiumque suscepit. Rem autem Hibernicam admodum ægrotam imo desperatam, & quasi funere jam efferendam invenit, optimus enim quisque ex adversis sine spe remedii vel allevamenti elonguebat, pessimi rebus ad voluntatem continua serie affluentibus exultabant, & ipse Comes nemine obstante ab extrema Ultonia in Momoniæ triumphantis instar insulæ longitudinem permensus erat. Ut Proregem jam recentem rebelles exterrent, in iphis Dubliniæ suburbis classicum cecinerunt, verum ille animo inflammato ipsum Comitem aggredi exardebat, quem Momonia redditum audierat. Convocata itaque tumultuaria manu (delectæ enim cohortes jam erant in Momo-

nia cum Ormondiæ Comite) in Fereal ut Comiti viam præcluderet, & prælio exciperet festinavit: sed sua celeritate prævertit eum Comes de consilio Proregis certior factus, non nullos enim habuit ille è Consilio Regio semper sui perquam studiosos. Prorex Dubliniam reversus totus erat in delectu veteranorum habendo, qui ad Logh-Foil & Bala-Shanon prope ostium Erni lacus navigio mitterentur, ut Comitem præsidiis ibi positis à tergo & latere premerent, nec non de subfido ad præsidarios in Lease & Ophaly submittendo, quod tot hostibus circumfusis plenum erat periculi & difficultatis. Mensa Majo ineunte signa Ultioniam versus promovit Prorex, eo consilio ut Comitem diverteret, dum Henricus Docwra ad Logh-Foil, & Morganus ad Bala-Shanon præsidia firmarent, quod illi facili negotio præstiterunt, dum Comes à Prorege quotidie levibus præliis distineretur, semper sibi adeo adversis, ut jam Martis aleam esse conversam & se ad sua repulsum sentiret. Junio medio Prorex reversus, cum jam præsidia quæ dixi erant disposita, petiit ex Anglia aliquot vexillationes & commeatum ad præsidium etiam ad Armach ex hac parte locandum, ut rebelles in angustiora spatia redigeret. Interim in Lease, quod omnium Lageniæ rebellium erat perfugium profectus, Ony-Mac-Rory-Og principem familie O-More juvenem sanguinarium & projectissimæ audaciæ, qui tantas nuper in Momonia turbas dederat, cum aliis sceleratissimis occidit, agrisque vastatis rebelles in sylvas & saltus ita fugavit, ut in illis partibus vix postea conspicerentur. Cum jam ex Anglia nova subfida advenissent, licet inopia erat & frumenti, & pecunia, & æquinoctium præterierat brumescente in illa plaga jam cœlo, ad ingressum Mogheriæ tertio ultra Dondalkiam milliari in progressus est. Transitus ille est totius fere vulgo. Hiberniæ natura impeditus, quem ita sepimentis, palis defixis, cratibus junctis ac saxis medio injectis, & cespitibus inter montes, sylvas & paludosas voragini utrinque magna arte, sed majori industria transverse rebelles communierant, & numero milite complerant. Accessit etiam magna cœli inclemensia, pluvia per aliquot dies continua, qua fluvii aquæ alveis egressi, erant omnino impervii. Vbi subsiderunt aquæ, Angli sepimenta illa animose perruperunt, & hostibus depulsis superatisque difficultatibus, ad octavum ab Armachia lapidem (ad Armachiam enim rebelles omnia depasti erant) Præsidium posuit, quod in memoriam I. Norrissi sub quo prima militiæ rudimenta Prorex fecerat, Mont-Norris appellari jussit, cui virum strenuum & gravum E. Blany præfecit qui rebelles postea hac in parte, ut Henricus Docwra in altera graviter exer-

Carolus
Blunt Pro-
rex 1600.